

Πρόταση κανονισμού του Συμβουλίου για τον καθορισμό του καταλόγου των τρίτων χωρών, οι υπήκοοι των οποίων υπόκεινται στην υποχρέωση θεώρησης για τη διέλευση των εξωτερικών συνόρων, και τον καθορισμό του καταλόγου των χωρών, οι υπήκοοι των οποίων απαλλάσσονται από την υποχρέωση αυτή

(2000/C 177 E/09)

COM(2000) 27 τελικό — 2000/0030(CNS)

(Υποβλήθηκε από την Επιτροπή στις 26 Ιανουαρίου 2000)

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, και ιδίως το άρθρο 62 σημείο 2 στοιχείο α) περίπτωση i),

την πρόταση της Επιτροπής,

τη γνώμη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου,

Εκτιμώντας τα εξής:

- (1) Από το άρθρο 62 σημείο 2 στοιχείο β) της συνθήκης, προκύπτει ότι το Συμβούλιο θεσπίζει κανόνες για τις θεωρήσεις, όταν υπάρχει πρόθεση διαμονής όχι άνω των τριών μηνών και ότι δυνάμει της ίδιας διατάξεως καθορίζει τον κατάλογο των τρίτων χωρών οι υπήκοοι των οποίων υποχρεούνται να διαθέτουν θεώρηση προκειμένου να διέλθουν τα εξωτερικά σύνορα καθώς και τον κατάλογο των τρίτων χωρών οι υπήκοοι των οποίων απαλλάσσονται από την υποχρέωση αυτή⁽¹⁾. Το άρθρο 61 συγκαταλέγει τον καθορισμό αυτών των καταλόγων μεταξύ των συνοδευτικών μέτρων τα οποία συνδέονται άμεσα με την ελεύθερη κυκλοφορία των προσώπων σε χώρο ελευθερίας, ασφάλειας και δικαιοσύνης.
- (2) Ο καθορισμός των τρίτων χωρών οι υπήκοοι των οποίων υπόκεινται στην υποχρέωση θεώρησης και των τρίτων χωρών οι υπήκοοι των οποίων απαλλάσσονται από την υποχρέωση αυτή γίνεται μέσω σταθμισμένης, ανάλογα με την κάθε περίπτωση, αξιολόγησης διαφόρων κριτηρίων που συνδέονται με την παράνομη μετανάστευση, με τη δημόσια τάξη και ασφάλεια, καθώς και με τις εξωτερικές σχέσεις της Ένωσης με τις τρίτες χώρες, λαμβάνοντας επίσης υπόψη λόγους περιφερειακής συνοχής και αμοιβαιότητας.
- (3) Οι υπήκοοι τρίτων χωρών, που κατοικούν νόμιμα σε ένα από τα κράτη μέλη και διαθέτουν τίτλο διαμονής χορηγηθέντα από αυτό το κράτος, βρίσκονται σε κατάσταση η οποία καθιστά περιττή την απαίτηση νέας θεώρησης για τη διέλευση των εξωτερικών συνόρων. Η αρχή της ισοτιμίας του τίτλου διαμονής προς τη θεώρηση πρέπει να θεσπιστεί για αυτή την κατηγορία προσώπων, χωρίς αυτό να προδικάζει ούτε τις υπόλοιπες προϋποθέσεις εισόδου ούτε τις λεπτομέρειες ενδοκοινοτικής κυκλοφορίας που καλύπτονται από τον τίτλο διαμονής.

⁽¹⁾ Δυνάμει του άρθρου 1 της συμφωνίας που συνάφθηκε με το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, τη Δημοκρατία της Ισλανδίας και το Βασίλειο της Νορβηγίας σχετικά με τη σύνδεση αυτών των δύο κρατών προς τη θέση σε εφαρμογή, την εφαρμογή και την ανάπτυξη του κεκτημένου του Σένγκεν, η παρούσα πρόταση πρέπει να εξεταστεί στο πλαίσιο της Μικτής Επιτροπής, σύμφωνα με το άρθρο 4 της εν λόγω συμφωνίας.

- (4) Για τους απάτριδες, που απώλεσαν κάθε δεσμό με συγκεκριμένο κράτος, και για τους τελούντες υπό το καθεστώς του πρόσφυγα, που βρίσκονται σε αδυναμία να επικαλεσθούν την προστασία του κράτους του οποίου είναι υπήκοοι, ο προσδιορισμός της υποχρέωσης θεώρησης ή της απαλλαγής από την υποχρέωση αυτή πρέπει να γίνεται σύμφωνα με απλό κριτήριο που αντικατοπτρίζει το γεγονός ότι το κράτος στο οποίο κατοικούν αυτά τα πρόσωπα τους παρέχει την προστασία του και τους χορηγεί τα ταξιδιωτικά έγγραφα.
- (5) Σε ιδιαίτερες περιπτώσεις που δικαιολογούν ειδικό καθεστώς θεωρήσεων, τα κράτη μέλη μπορούν να απαλλάξουν ορισμένες κατηγορίες προσώπων από την υποχρέωση θεώρησης ή αντίθετα να τα υποβάλλουν σε αυτή την υποχρέωση, σύμφωνα ιδίως με το δημόσιο διεθνές ή το εθιμικό δίκαιο.
- (6) Προκειμένου να διασφαλίζεται η διαφάνεια του συστήματος και η ενημέρωση των ενδιαφερομένων, τα κράτη μέλη πρέπει να ανακοινώνουν στα υπόλοιπα κράτη μέλη και στην Επιτροπή τα μέτρα που θέσπισαν στο πλαίσιο του παρόντος κανονισμού· για τους ίδιους λόγους, οι πληροφορίες αυτές πρέπει επίσης να δημοσιεύονται στην Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.
- (7) Σύμφωνα με την αρχή της αναλογικότητας που διατυπώνεται στο άρθρο 5 της συνθήκης, για τη διασφάλιση της χρηστής λειτουργίας του κοινού καθεστώτος θεωρήσεων είναι απαραίτητη και επιβάλλεται η έκδοση κανονισμού για τον καθορισμό του καταλόγου τρίτων χωρών οι υπήκοοι των οποίων υπόκεινται στην υποχρέωση θεώρησης για τη διέλευση των εξωτερικών συνόρων και του καταλόγου των χωρών οι υπήκοοι των οποίων απαλλάσσονται από την υποχρέωση αυτή.
- (8) Ο παρών κανονισμός προβλέπει πλήρη εναρμόνιση όσον αφορά τις τρίτες χώρες οι υπήκοοι των οποίων υπόκεινται στην υποχρέωση θεώρησης για τη διέλευση των εξωτερικών συνόρων και τις τρίτες χώρες οι υπήκοοι των οποίων απαλλάσσονται της υποχρέωσης αυτής. Κατά συνέπεια, πρέπει να αντικατασταθεί το κοινοτικό δίκαιο στον τομέα αυτό,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

1. Οι υπήκοοι των τρίτων χωρών οι οποίες περιλαμβάνονται στον κατάλογο του παραρτήματος I πρέπει να διαθέτουν θεώρηση κατά τη διέλευση των εξωτερικών συνόρων των κρατών μελών.
2. Οι υπήκοοι των τρίτων χωρών οι οποίες περιλαμβάνονται στον κατάλογο του παραρτήματος II απαλλάσσονται από την υποχρέωση που προβλέπεται στην παράγραφο 1.

3. Οι υπήκοοι τρίτων χωρών προερχόμενων από χώρες αναφερόμενες στους ανωτέρω καταλόγους υπόκεινται στις διατάξεις των παραγράφων 1 και 2, έως ότου το Συμβούλιο αποφασίσει διαφορετικά σύμφωνα με την προβλεπόμενη διαδικασία στην οικεία διάταξη της συνθήκης.

Άρθρο 2

Για τους σκοπούς του παρόντος κανονισμού, ως «θεώρηση» νοείται η άδεια που εκδίδεται από κράτος μέλος ή η απόφαση που λαμβάνεται από κράτος μέλος και η οποία απαιτείται για την είσοδο στο έδαφός του με σκοπό:

- προβλεπόμενη σε αυτό το κράτος μέλος ή σε διάφορα κράτη μέλη διαμονή, της οποίας η συνολική διάρκεια δεν υπερβαίνει τους τρεις μήνες,
- τη διέλευση μέσω του εδάφους αυτού του κράτους μέλους ή διαφόρων κρατών μελών, με εξαίρεση τη διέλευση από τη διεθνή ζώνη των αεροδρομίων και τις μετακινήσεις μεταξύ αεροδρομίων ενός κράτους μέλους.

Άρθρο 3

Για τους υπηκόους τρίτων χωρών που περιλαμβάνονται στο παράρτημα I, η κατοχή έγκυρου τίτλου διαμονής χορηγηθέντος από κράτος μέλος ισοδυναμεί με την κατοχή θεώρησης για τη διέλευση των εξωτερικών συνόρων.

Άρθρο 4

Οι απάτριδες και τα πρόσωπα που έχουν το καθεστώς του πρόσφυγα υπόκεινται στην υποχρέωση θεώρησης ή απαλλάσσονται από αυτή την υποχρέωση υπό τους ίδιους όρους με τους υπηκόους του τρίτου κράτους στο οποίο κατοικούν και το οποίο τους χορήγησε το ταξιδιωτικό τους έγγραφο.

Άρθρο 5

1. Ένα κράτος μέλος μπορεί να προβλέπει εξαιρέσεις από την υποχρέωση θεώρησης που προβλέπεται στο άρθρο 1 παράγραφος 1 ή από την απαλλαγή θεώρησης που προβλέπεται στο άρθρο 1 παράγραφος 2 όσον αφορά:

- α) τους κατόχους διπλωματικών διαβατηρίων, υπηρεσιακών διαβατηρίων και άλλων επίσημων διαβατηρίων,
- β) τα πολιτικά πληρώματα της αεροπορίας και του ναυτικού,

γ) το πλήρωμα και τους ιπτάμενους συνοδούς βοηθητικών ή σωστικών πτήσεων και λοιπά πρόσωπα που επεμβαίνουν σε περιπτώσεις θεομηνιών και δυστυχημάτων,

δ) το πλήρωμα πλοίων που εκτελούν ταξίδια σε διεθνή ύδατα,

ε) τους κατόχους επίσημων εγγράφων χορηγούμενων από διεθνείς οργανισμούς.

2. Ένα κράτος μέλος μπορεί να απαλλάσσει από την υποχρέωση θεώρησης τους μαθητές υπηκόους τρίτης χώρας περιλαμβανόμενης στο παράρτημα I, οι οποίοι κατοικούν σε τρίτη χώρα περιλαμβανόμενη στο παράρτημα II, όταν αυτοί οι μαθητές συμμετέχουν σε οργανωμένο ταξίδι στο πλαίσιο σχολικής ομάδας συνοδευόμενης από εκπαιδευτικό του ιδρύματος.

Άρθρο 6

1. Εντός προθεσμίας δέκα εργάσιμων ημερών από την έναρξη ισχύος του παρόντος κανονισμού, τα κράτη μέλη ανακοινώνουν στα λοιπά κράτη μέλη και στην Επιτροπή τον κατάλογο των οικείων τίτλων διαμονής για την εφαρμογή του άρθρου 3 καθώς και τις εξαιρέσεις που θέσπισαν δυνάμει του άρθρου 5. Οι μεταγενέστερες τροποποιήσεις αυτού του καταλόγου και αυτών των εξαιρέσεων ανακοινώνονται εντός προθεσμίας πέντε εργάσιμων ημερών.

2. Οι ανακοινώσεις, που αναφέρονται στην παράγραφο 1, δημοσιεύονται από την Επιτροπή, για λόγους ενημέρωσης, στην Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Άρθρο 7

1. Ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 574/99 του Συμβουλίου ⁽¹⁾ αντικαθίσταται από τον παρόντα κανονισμό.

2. Το παράρτημα των κοινών Κανόνων σχετικά με τις Προξενικές Υπηρεσίες καθώς και το παράρτημα V του κοινού Οδηγού, όπως αυτά προκύπτουν από την απόφαση της εκτελεστικής επιτροπής του Schengen της 28ης Απριλίου 1999 (SCH/Com-ex(99)13) σχετικά με τις οριστικές εκδόσεις του κοινού Οδηγού και των κοινών Κανόνων σχετικά με τις Προξενικές Υπηρεσίες, αντικαθίστανται από τα παραρτήματα I και II του παρόντος κανονισμού.

Άρθρο 8

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει την εικοστή ημέρα μετά τη δημοσίευσή του στην Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα στα κράτη μέλη σύμφωνα με τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας.

⁽¹⁾ ΕΕ L 72 της 18.3.1999, σ. 2.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Ι

Κατάλογος που αναφέρεται στο άρθρο 1 παράγραφος 1

1. ΚΡΑΤΗ

Άγιος Βικέντιος και Γρεναδίνες νήσοι	Κένυα	Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γιουγκοσλαβίας (Σερβία και Μαυροβούνιο)
Άγιος Χριστόφορος και Νέβις	Κίνα	Ουγκάντα
Αγκόλα	Κιργιστάν	Ουζμπεκιστάν
Αζερμπαϊτζάν	Κιρμπάτι	Ουκρανία
Αίγυπτος	Κογκό	Πακιστάν
Αιθιοπία	Κολομβία	Παλάου
Αϊτή	Κομόρες	Παπούασία-Νέα Γουινέα
Ακτή Ελεφαντοστού	Κούβα	Περου
Αλβανία	Κουβέιτ	Πράσινο Ακρωτήριο
Αλγερία	Λάος	Πρώην Γιουγκοσλαβική Δημοκρατία της Μακεδονίας
Αντίγκουα και Μπαρμπούντα	Λεσόθο	Ρουάντα
Αρμενία	Λευκορωσία	Ρωσία
Αφγανιστάν	Λίβανος	Σάντα Λουσία
Βανουάτου	Λιβερία	Σάο Τομέ και Πρίνσιπε
Βιετνάμ	Λιβύη	Σαουδική Αραβία
Βιρμανία/Μιανμάρ	Μαδαγασκάρη	Σενεγάλη
Βόρεια Κορέα	Μαλάουι	Σεϋχέλλες
Βόρειες Μαριάνες (Νήσοι)	Μαλδίβες	Σιέρα Λεόνε
Βοσνία-Ερζεγοβίνη	Μάλι	Σολομώντος (Νήσοι)
Γεωργία	Μαρόκο	Σομαλία
Γκάμπια	Μάρσαλ (Νήσοι)	Σουαζιλάνδη
Γκαμπόν	Μαυρίκιος	Σουδάν
Γκάνα	Μαυριτανία	Σουρινάμ
Γουιάνα	Μικρονησία	Σρι Λάνκα
Γουινέα	Μογγολία	Συρία
Γουινέα Μπισάου	Μοζαμβίκη	Ταϊλάνδη
Γρενάδα	Μολδαβία	Τανζανία
Δημοκρατία του Κογκό	Μπανγκλαντές	Τατζικιστάν
Δομίνικα	Μπαρμπάντος	Τζιμπουτί
Δομινικανή Δημοκρατία	Μπαχάμες	Τόγκα
Δυτική Σαμόα	Μπαχρέιν	Τόγκο
Ερυθραία	Μπελίζ	Τουβαλού
Ηνωμένα Αραβικά Εμιράτα	Μπενίν	Τουρκία
Ιαμαϊκή	Μποτσουάνα	Τουρκμενιστάν
Ινδία	Μπουρκίνα Φάσο	Τρινιδάδ και Τομπάγκο
Ινδονησία	Μπουρούντι	Τσαντ
Ιορδανία	Μπουτάν	Τυνησία
Ιράκ	Ναμίμπια	Υεμένη
Ιράν	Νασούρου	Φίτζι
Ισημερινή Γουινέα	Νεπάλ	Ζάμπια
Καζακστάν	Νίγηρας	Ζιμπάμπουε
Καμερούν	Νιγηρία	
Καμπότζη	Νότια Αφρική	
Κατάρ	Ομάν	
Κεντροαφρικανική Δημοκρατία		

2. ΕΔΑΦΙΚΕΣ ΟΝΤΟΤΗΤΕΣ ΚΑΙ ΑΡΧΕΣ ΠΟΥ ΔΕΝ ΑΝΑΓΝΩΡΙΖΟΝΤΑΙ ΩΣ ΚΡΑΤΗ ΑΠΟ ΕΝΑ ΤΟΥΛΑΧΙΣΤΟΝ ΚΡΑΤΟΣ ΜΕΛΟΣ

Ανατολικό Τιμόρ
 Παλαιστινιακή Αρχή
 Ταιβάν

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ II

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΠΟΥ ΑΝΑΦΕΡΕΤΑΙ ΣΤΟ ΑΡΘΡΟ 1 ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΣ 2

1. ΚΡΑΤΗ

Αγία Έδρα	Καναδάς	Ουρουγουάη
Άγιος Μάρινος	Κόστα Ρίκα	Παναμάς
Ανδόρα	Κροατία	Παραγουάη
Αργεντινή	Κύπρος	Πολωνία
Αυστραλία	Λετονία	Ρουμανία
Βενεζουέλα	Λιθουανία	Σαλβαδόρ
Βολιβία	Μαλαισία	Σιγκαπούρη
Βουλγαρία	Μάλτα	Σλοβακία
Βραζιλία	Μεξικό	Σλοβενία
Γουατεμάλα	Μονακό	Τσεχική Δημοκρατία
Ελβετία	Μπρούνεϊ	Χιλή
Εσθονία	Νέα Ζηλανδία	Ισλανδία ⁽¹⁾
Ηνωμένες Πολιτείες	Νικαράγουα	Λιχτενστάιν ⁽¹⁾
Ιαπωνία	Νότια Κορέα	Νορβηγία ⁽¹⁾
Ισημερινός	Ονδούρα	
Ισραήλ	Ουγγαρία	

2. ΕΔΑΦΙΚΕΣ ΟΝΤΟΤΗΤΕΣ ΚΑΙ ΑΡΧΕΣ ΠΟΥ ΔΕΝ ΑΝΑΓΝΩΡΙΖΟΝΤΑΙ ΩΣ ΚΡΑΤΗ ΑΠΟ ΕΝΑ ΤΟΥΛΑΧΙΣΤΟΝ ΚΡΑΤΟΣ ΜΕΛΟΣ

Ειδική Διοικητική Περιοχή (ΕΔΠ) του Μακάο
Ειδική Διοικητική Περιοχή (ΕΔΠ) του Χονγκ Κονγκ

⁽¹⁾ Η απαλλαγή από τη θεώρηση που εφαρμόζεται στους υπηκόους αυτής της χώρας δεν βασίζεται στον παρόντα κανονισμό, αλλά στη συμφωνία ΕΟΧ.